

Διαφάνειες για την εκπομπή του Γ. Σαχίνη στο ΚΡΗΤΗ TV – 2021-10-08

Δημήτρης Κουτσογιάννης

Σύνδεσμος για τις διαφάνειες: <http://www.itia.ntua.gr/2148/>

Σύνδεσμος για την εκπομπή: <https://www.youtube.com/watch?v=x1Kvs9dlXWo>

Οι διαφάνειες προέρχονται από παρουσιάσεις και δημοσιεύσεις στα αγγλικά του Δ. Κουτσογιάννη. Στην εκπομπή του Γ. Σαχίνη παρουσιάστηκαν όλες εκτός απ' την τελευταία (με τίτλο «Climate Change and the New Global Empire ...»).

Μετά από αυτήν την τελευταία διαφάνεια παρατίθενται όλες οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν. Ο αναγνώστης ενθαρρύνεται να δει τα αυθεντικά κείμενα και να προσεγγίσει το ζήτημα ο ίδιος το ζήτημα κριτικά και κατά το δυνατόν αμερόληπτα.

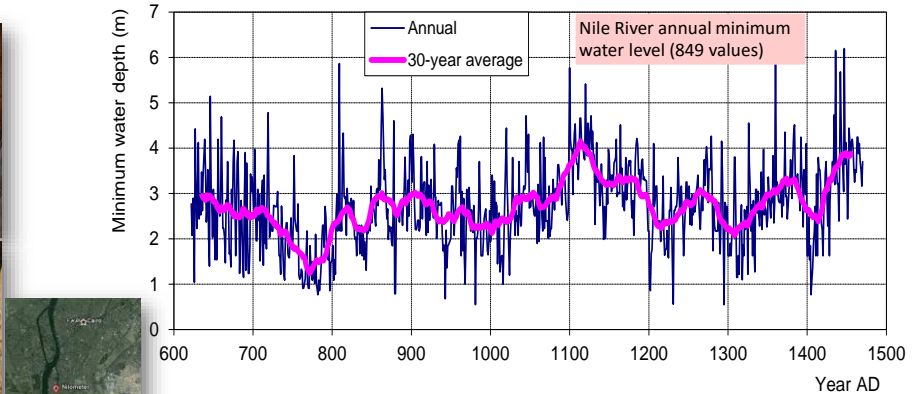
Στην παρούσα έκδοση των διαφανειών υπάρχουν επεξηγήσεις στα ελληνικά κάτω από κάθε διαφάνεια.

Σημείωση: Ευχαριστίες στον Φοίβο Σαργέντη για την ιδέα και για μια πρώτη προσπάθεια επεξήγησης των διαφανειών.

1. Το κλίμα αλλάζει πάντα και πάντα θα αλλάζει

Instrumental data: The Roda Nilometer (the longest instrumental record on Earth)

Graph and data from Koutsoyiannis (2013); the data can be downloaded from <https://www.itia.ntua.gr/1351/>
Photos by Loai Samen and Mohamd Mubarak; Google maps, <https://goo.gl/maps/T8NUgoDAork2> and <https://goo.gl/maps/dsdJHYVv572>

D. Koutsoyiannis, *The perpetual change in climate and the human ability of adaptation* 3

Όσοι έχουν στοιχειώδη γενική μόρφωση θα θυμούνται τη βιβλική ιστορία των 7 παχιών και των 7 ισχνών αγελάδων που συμβολίζουν την εναλλαγή ξηρών και υγρών περιόδων στον Νείλο, ή με άλλα λόγια την αέναη αλλαγή του κλίματος.

Όμως εκτός από μύθους έχουμε και δεδομένα μετρήσεων. Στις φωτογραφίες στα αριστερά φαίνεται το Νειλόμετρο, μια κατασκευή που βρίσκεται στο νησί Ρόντα στο Νείλο (πινέζα από το google earth). Το Νειλόμετρο επικοινωνούσε με σήραγγα με τον Νείλο και έτσι μετριόταν η στάθμη του στη βαθμονομημένη στήλη, η οποία καταλήγει στο άνω μέρος της σε ένα κορινθιακό κιονόκρανο. Μπορούμε να υποθέσουμε ότι η επιμέλεια της κατασκευής αντανακλά αντίστοιχη επιμέλεια και σοβαρότητα στη λήψη και καταγραφή των μετρήσεων, οι οποίες δημοσιεύτηκαν το 1925 από τον Αιγύπτιο πρίγκιπα Toussoun.

Οι μετρήσεις της στάθμης του Νείλου ξεκινούν στις αρχές του 7^{ου} αιώνα μ.Χ., ενός παραγμένου αιώνα όπου η κυριαρχία στην Αίγυπτο εναλλασσόταν ανάμεσα στους Βυζαντινούς, τους Πέρσες και τους Άραβες. Παρά την εναλλαγή της κυριαρχίας, οι μετρήσεις της στάθμης του Νείλου συνεχίζονταν κανονικά και συστηματικά, όπως συνεχίστηκαν και στο μεγαλύτερο μέρος της Αραβικής περιόδου. Στη διάρκεια της Οθωμανικής περιόδου έγιναν σποραδικές.

Το μεγάλο ενδιαφέρον αυτής της χρονοσειράς είναι ότι μας δίνει αυθεντικά και συστηματικά (χωρίς διακοπές) δεδομένα μετρήσεων για ένα φυσικό μέγεθος, την στάθμη του Νείλου, για ένα πολύ μεγάλο διάστημα, 849 χρόνια, ξεκινώντας απ' το 622 μ.Χ. Με τη μπλε γραμμή παρουσιάζεται η ελάχιστη στάθμη του Νείλου για κάθε έτος και με τη ροζ γραμμή ο μέσος όρος τριακονταετίας, που είναι η συνήθης

χρονική κλίμακα που χρησιμοποιείται στην κλιματολογία.

Οι μετρήσεις αντιπροσωπεύουν το κλίμα ενός μεγάλου μέρους (περίπου 10%) της Αφρικανικής Ηπείρου, αφού η λεκάνη του Νείλου εκτείνεται προς νότο ξεπερνώντας τη λίμνη Βικτώρια και τον Ισημερινό.

Αν είχαμε λίγα απ' αυτά τα δεδομένα, π.χ. τα πρώτα εκατό χρόνια θα λέγαμε πως το κλίμα έχει μια μειωτική τάση. Οι κινδυνολόγοι θα έλεγαν πως ο Νείλος κινδυνεύει να στερέψει. Το 780 μ.Χ. θα λέγαμε πως η κλιματική τιμή της ελάχιστης στάθμης του Νείλου είναι 1 μέτρο (ροζ γραμμή). Αντίστοιχα, το 1120 μ.Χ. θα λέγαμε πως η κλιματική τιμή της ελάχιστης στάθμης του Νείλου είναι 4 μέτρα. Τέσσερις φορές μεγαλύτερη!

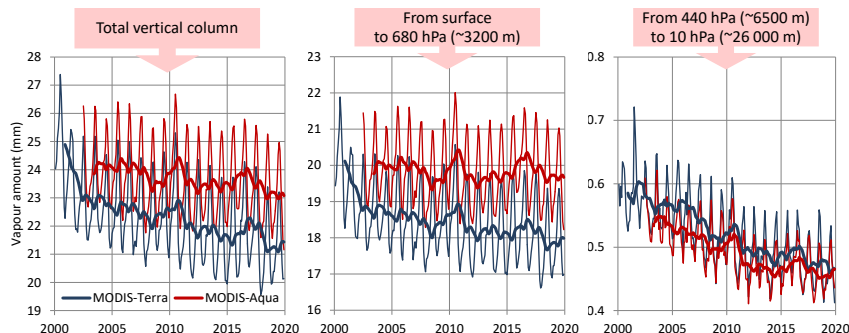
Αυτό το διάγραμμα απεικονίζει με τον καλύτερο τρόπο το γεγονός πως το κλίμα πάντα άλλαζε στο παρελθόν και μας επιτρέπει να εικάσουμε πως πάντα θα αλλάζει και στο μέλλον. Η αλλαγή είναι ακανόνιστη και απρόβλεπτη. Για αυτόν τον τύπο της αλλαγής χρησιμοποιούνται διάφορα ονόματα, όπως (μακροπρόθεσμα) «εμμονή», «φαινόμενο Ιωσήφ» (απ' την παραπάνω βιβλική ιστορία), «φαινόμενο Hurst» (απ' τον Άγγλο υδρολόγο που δούλεψε 60 χρόνια στον Νείλο και πρώτος παρατήρησε αυτή τη συμπεριφορά), ή «δυναμική Hurst-Kolmogorov» (όπου έχει προστεθεί και το όνομα του μεγάλου σοβιετικού μαθηματικού που πρώτος έφτιαξε, 10 χρόνια πριν τον Hurst, το μαθηματικό μοντέλο που περιγράφει αυτή τη συμπεριφορά).

Βέβαια υπάρχουν και μυριάδες μελετών και «υποκατάστατων» κλιματικών δεδομένων, που όλα δείχνουν την αέναη αλλαγή του κλίματος (π.χ. εποχές παγετώνων κτλ.). Όμως η χρονοσειρά του Νειλομέτρου είναι η μοναδική που στηρίζεται σε δεδομένα μετρήσεων, χωρίς μοντέλα και υποθέσεις. Επίσης είναι ξεχωριστή γιατί αναφέρεται στο σχετικά πρόσφατο παρελθόν, στο οποίο μάλιστα κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί πως υπήρχαν ανθρωπογενείς επιδράσεις στο κλίμα.

2. Τα κλιματικά μοντέλα, στα οποία
βασίζονται οι κλιματικές πολιτικές δεν
αντιστοιχούν στην πραγματικότητα

Do satellite data of the 21st century show increasing presence of water vapour amount?

- Both Terra and Aqua satellite platforms for all atmospheric levels suggest **decreasing** trends.
- Hence, the data are **opposite to the IPCC conjecture**. Apparently this suggests that climate models do not represent the physics correctly.

Source of graph: Koutsoyiannis (2020); MODIS data: <https://giovanni.gsfc.nasa.gov/giovanni/>

Thin and thick lines of the same colour represent monthly values and running annual averages (right aligned), respectively.

D. Koutsoyiannis, *The perpetual change in climate and the human ability of adaptation* 5

Αφού το κλίμα αλλάζει πάντα, ο όρος «κλιματική αλλαγή» αποτελεί πλεονασμό και, ως εκ τούτου δεν είναι επιστημονικός όρος. Στην πραγματικότητα είναι πολιτικός όρος επικοινωνιακού χαρακτήρα. Πολύ δε περισσότερο αυτό ισχύει για τον πιο σύγχρονο όρο «κλιματική κρίση».

Οι πολιτικές της «κλιματικής αλλαγής» ή «κλιματικής κρίσης» στηρίζονται σε κλιματικά μοντέλα και σε υποθέσεις.

Ανάμεσα στις υποθέσεις αυτές, κυρίαρχη είναι η εικασία πως με την αύξηση της θερμοκρασίας, αυξάνεται η παρουσία του νερού στην ατμόσφαιρα και, ως εκ τούτου εντατικοποιείται ο υδρολογικός κύκλος.

Δορυφορικά δεδομένα της NASA, από τις πλατφόρμες Terra και Aqua που λειτουργούν την περίοδο 2000-2020, δείχνουν ακριβώς το αντίθετο, δηλαδή ότι μειώθηκε η παρουσία της υγρασίας στην ατμόσφαιρα.

Άρα τα μοντέλα δεν αντικατοπτρίζουν την πραγματικότητα.

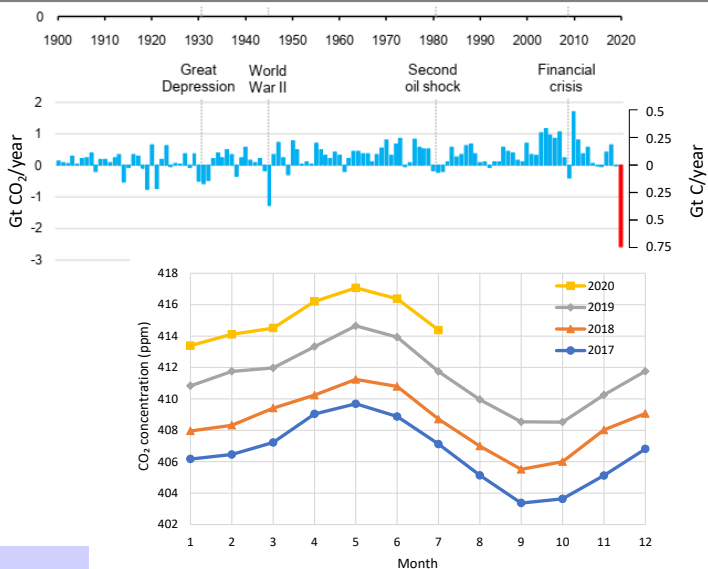
Περαιτέρω για το θέμα του νερού στην ατμόσφαιρα και τον όλο υδρολογικό κύκλο, καθώς και την αναντιστοιχία των κλιματικών μοντέλων με την υδρολογική πραγματικότητα, κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να βρει στη δημοσίευση Koutsoyiannis (2020), τα στοιχεία ανεύρεσης της οποίας δίνονται στην τελευταία διαφάνεια.

3. Η αιτιακή σχέση θερμοκρασίας –
διοξειδίου του άνθρακα έχει
αμφισβητηθεί

COVID-19 and an unfortunate experiment

- The global CO₂ emissions were over 5% lower in the first quarter of 2020 than in that of 2019 (IEA, 2020).
- However, the increasing pattern of atmospheric CO₂ concentration, as measured in Mauna Loa, did not change.

Source: Koutsoyiannis and Kundzewicz (2020)

D. Koutsoyiannis, Ancient climate and the modern myth of climate crisis

7

Στο πάνω διάγραμμα παρουσιάζονται οι μεταβολές ανά έτος, ξεκινώντας από το 1900, των ανθρωπογενών εκπομπών CO₂.

Παρατηρούμε σημαντικές μειώσεις του ρυθμού εκπομπών την εποχή της μεγάλης ύφεσης (1928-1931), στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο (1940-1941), τη δεύτερη πετρελαϊκή κρίση (1979-1981) και την περίοδο της οικονομικής κρίσης (2007).

Όμως, τη σημαντικότερη μείωση την είχαμε το 2020 κατά την διάρκεια της πανδημίας του Covid-19.

Κι ενώ το 2020 είχαμε δραματική μείωση των ανθρωπογενών εκπομπών CO₂, ταυτόχρονα είχαμε συνεχή αύξηση του CO₂, όπως δείχνει το κάτω διάγραμμα. Δηλαδή, η συγκέντρωση CO₂ στην ατμόσφαιρα συνέχισε να αυξάνεται ακολουθώντας το ίδιο μοτίβο όπως και τα προηγούμενα χρόνια. Αυτό δείχνει ότι η συγκέντρωση διοξειδίου του άνθρακα δεν σχετίζεται άμεσα με τις ανθρώπινες εκπομπές.

Τα δεδομένα προέρχονται από τη δημοσίευση Koutsoyiannis and Kundzewicz (2020). Κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να βρει περισσότερες λεπτομέρειες σε αυτή. Τα στοιχεία για την ανεύρεσή της δίνονται στην τελευταία διαφάνεια.

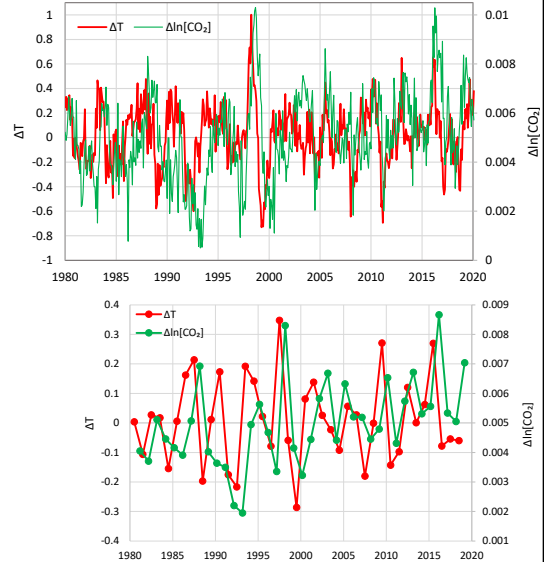

Recent instrumental temperature and CO₂ data Which is the cause and which the effect?

Differenced monthly time series of global temperature (UAH) and logarithm of CO₂ concentration (Mauna Loa)

Annually averaged time series of differenced temperatures (UAH) and logarithm of CO₂ concentration (Mauna Loa). Each dot represents the average of a one-year duration ending at the time of its abscissa.

Koutsoyiannis and Kundzewicz (2020); notice that logarithms of CO₂ concentration are used for linear equivalence with temperature.

D. Koutsoyiannis, Ancient climate and the modern myth of climate crisis

8

Στην ίδια δημοσίευση διερευνήσαμε περαιτέρω το θέμα της αιτιακής σχέσης μεταξύ της θερμοκρασίας και της συγκέντρωσης του ατμοσφαιρικού διοξειδίου του άνθρακα. Εδώ βλέπουμε τις μεταβολές των δύο μεγεθών ανά μήνα (επάνω εικόνα) και ανά έτος (κάτω εικόνα).

Με κόκκινο απεικονίζεται η θερμοκρασία και με πράσινο το CO₂.

Παρατηρούμε ότι οι αιχμές στη μεταβολή της θερμοκρασίας προηγούνται χρονικά των αντίστοιχων αιχμών στις αυξομειώσεις της συγκέντρωσης του CO₂.

Ό,τι προηγείται χρονικά είναι η αιτία και ό,τι έπεται το αποτέλεσμα. Αναγνωρίζοντας ότι η αιτιακή σχέση για τα δύο αυτά μεγέθη υπάγεται στην κατηγορία «όρνις ή ωών», όπως αρχικά την έθεσε ο Πλούταρχος, κατόπιν στοχαστικής ανάλυσης, συμπεράναμε ότι η κυρίαρχη αιτιακή σχέση είναι πως προηγείται η αλλαγή στην θερμοκρασία και έπεται η αλλαγή στο CO₂. Αυτό είναι αντίθετο στο κυρίαρχο αφήγημα της «κλιματικής αλλαγής».

Are human activities browning or greening the Earth?

Quoting Chen et al. (2019): “recent satellite data (2000–2017) reveal a greening pattern that is strikingly prominent in China and India and overlaps with croplands world-wide.”

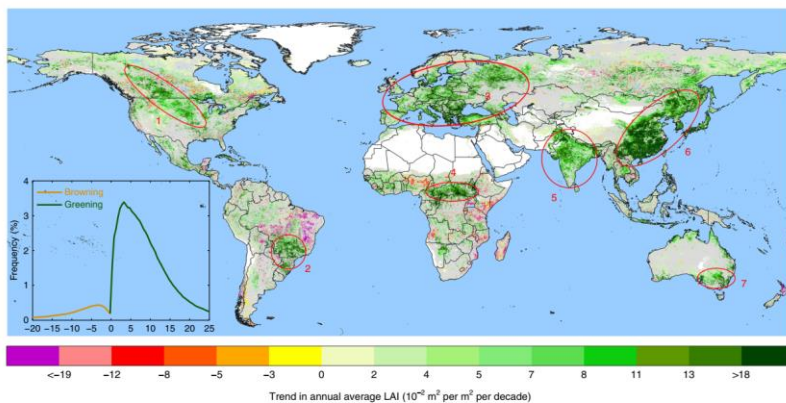

Fig. 1 | Map of trends in annual average MODIS LAI for 2000–2017. Statistically significant trends (Mann-Kendall test, $P \leq 0.1$) are colour-coded. Grey areas show vegetated land with statistically insignificant trends. White areas depict barren lands, permanent ice-covered areas, permanent wetlands and built-up areas. Blue areas represent water. The inset shows the frequency distribution of statistically significant trends. The highlighted greening areas in red circles mostly overlap with croplands, with the exception of circle number 4. Similar patterns are seen at $P \leq 0.05$ and the seven greening clusters are visible even at $P \leq 0.01$.

D. Koutsoyiannis, *Climate of the past and present* 9

Μπορεί το προηγούμενο συμπέρασμα να φαίνεται παράδοξο, ακριβώς επειδή είναι αντίθετο στο κυρίαρχο αφήγημα της «κλιματικής αλλαγής». Για να άρει κανείς το παράδοξο, μπορεί να σκεφτεί δυο βασικά ποσοτικά στοιχεία:

1. Η ποσότητα της συνολικής ενέργειας που παράγει και καταναλώνει ο άνθρωπος είναι ασήμαντο κλάσμα, συγκεκριμένα το $1 / 2100$, της φυσικής ενέργειας που διακινεί η φύση για τη λειτουργία του υδρολογικού κύκλου.
2. Η ανθρώπινη συμβολή στον κύκλο του CO_2 είναι μόλις 3.8%. Το υπόλοιπο 96.2% το παράγει φυσικά όλη η βιόσφαιρα.

Όσο ευδοκιμεί η βιόσφαιρα, τόσο περισσότερο διοξείδιο παράγει. Και τα τελευταία χρόνια ευδοκιμεί. Όπως φαίνεται και στην εικόνα, ο πλανήτης έχει πρασινίσει στο μεγαλύτερο μέρος του. Παρόλο που υπάρχουν και περιοχές με αρνητικούς δείκτες, η συνολική εικόνα είναι θετική. Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό πως είναι ακόμη πιο θετική σε περιοχές όπως η Κίνα και η Ινδία (αλλά και η Ευρώπη και η Βόρεια Αμερική), χάρη σε ανθρώπινες δραστηριότητες που σχετίζονται με τη γεωργία, αλλά και χάρη στο αυξημένο διοξείδιο του άνθρακα στην ατμόσφαιρα, το οποίο αποτελεί τροφή για τα φυτά (όχι ρύπο όπως μας λένε τα μέσα ενημέρωσης).

Στη δημοσίευση Koutsoyiannis and Kundzewicz (2020) υπάρχουν περισσότερες λεπτομέρειες για το πως η αυξημένη θερμοκρασία κάνει τη βιόσφαιρα πιο ενεργή και τη φυσική παραγωγή CO_2 μεγαλύτερη. Τα στοιχεία για την ανεύρεσή της δημοσίευσης δίνονται στην τελευταία διαφάνεια.

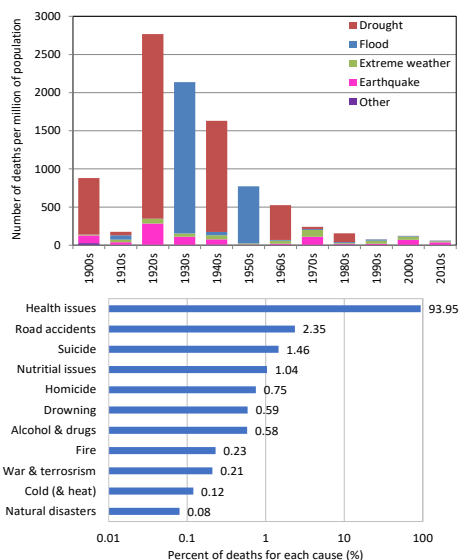
4. Τα μέσα ενημέρωσης μας
εκφοβίζουν προβάλλοντας εικόνες
αντίθετες στην πραγματικότητα

Adaptation to natural disasters: Has it worked in the last century?

- The risk from natural disasters has been **spectacularly decreased**.
- Currently, it is in the bottom of the list of risks from all hazards.
- We owe that decrease to **engineering and technology**.
- Instead of casting pessimistic prophesies for the future, in the last century engineers improved hydro-technology, water management, and risk assessment and reduction.

Source: Koutsoyiannis (2021).

Data from <https://ourworldindata.org/world-population-growth>;
<https://ourworldindata.org/ofdacred-international-disaster-data>

D. Koutsoyiannis, *The perpetual change in climate and the human ability of adaptation* 11

Τα μέσα ενημέρωσης προβάλλουν συνέχεια εικόνες φυσικών καταστροφών, προσπαθώντας να μας πείσουν για την κρισιμότητα της κατάστασης, αποδίδοντας όλες καταστροφές στην «κλιματική αλλαγή». Όμως, καταστροφές πάντα γίνονται και πάντα θα γίνονται. Επιπλέον, αν συμβουλευτούμε έγκυρα δεδομένα, θα διαπιστώσουμε πως οι εξελίξεις στο θέμα είναι ακριβώς αντίθετες απ' το αφήγημα που προβάλλεται.

Το πάνω διάγραμμα δείχνει τα θύματα των πλημμυρών, ξηρασιών και διάφορων άλλων φυσικών καταστροφών ανά εκατομμύριο κατοίκων και ανά δεκαετία για τα τελευταία 120 χρόνια. Είναι σαφές πως εδώ κι έναν αιώνα καταφέρνουμε να περιορίζουμε συνεχώς τους θανάτους από φυσικές καταστροφές. Πώς το καταφέρνουμε; Μέσω της τεχνολογικής ανάπτυξης, της μεγαλύτερης διαθεσιμότητας ενέργειας και της ισχυροποίησης της οικονομίας. Αυτός είναι ο δρόμος και για ένα καλύτερο μέλλον. Αντί να κινδυνολογούμε και να μεμψιμοιρούμε για τις αναπόφευκτες καταστροφές, είναι καλύτερα να μειώνουμε τις επιπτώσεις τους.

Το κάτω διάγραμμα δείχνει πως καταφέραμε οι φυσικές καταστροφές να είναι τελευταίες στη λίστα των αιτιών απώλειας ανθρώπινων ζωών. Για την ακρίβεια, σήμερα είναι υπεύθυνες για το 0.08% των θανάτων μόνο.

5. Τα κίνητρα φαίνεται κατ' αρχάς να είναι οικονομικά και να έχουν σχέση με την προώθηση της ανανεώσιμης ενέργειας

The introduction of renewable energy in Greece

- Regulation of prices of renewable energy by law in Greece: 73 to 500 €/MWh.
- Retail price of night-time electric energy in 2006: ~50 €/MWh.
- Another provision of the same law: *The hydraulic power generated by hydroelectric plants, which have a total installed capacity more than 15 MW, is excluded [from renewables].*

1405

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ Αρ. Φύλλου 129
27 Ιουνίου 2006

ΝΟΜΟΣ ΥΠ'ΑΡΙΘ. 3468 4. Αυτόνομος Παραγωγός ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ. Ο Παραγωγός που παράγει ηλεκτρική ενέργεια από ΑΠΕ, και το οποίο ο σταθμός δεν είναι συνδεδεμένος με το Σύστημα ή το Δίκτυο.
Παραγωγή Ηλεκτρικής Ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και Συμπαράγωγή Ηλεκτρισμού και Θερμότητας Υψηλής Απόδοσης και Λοιπές Διατάξεις 5. Αυτόνομο Ηλεκτρικό Σύστημα Μη Διασυνδεδεμένων...

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ (ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ) 1415

Παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από:	Τιμή Ενέργειας (€/MWh)	
	Διασυνδεδεμένο Σύστημα	Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά
(α) Αιολική ενέργεια	73	84,6
(β) Αιολική ενέργεια από αιολικά πάρκα στη θάλασσα	90	
(γ) Υδραυλική ενέργεια που αξιοποιείται με μικρούς υδροηλεκτρικούς σταθμούς με εγκατεστημένη ισχύ έως δεκαπέντε (15) ΜWε	73	84,6
(δ) Ηλιακή ενέργεια που αξιοποιείται από φωτοβολταϊκές μονάδες, με εγκατεστημένη ισχύ μικρότερη ή ίση των εκατό (100) kWpeak, οι οποίες εγκαθίστανται σε στέγη ιδιοκτησίας ή νόμιμης κατοχής ή άλλου ακινήτου του ίδιου ιδιοκτήτη ή νομίμου κατόχου	450	500
(ε) Ηλιακή ενέργεια που αξιοποιείται από φωτοβολταϊκές μονάδες, με εγκατεστημένη ισχύ μεγαλύτερη των εκατό (100) kWpeak	400	450

D. Koutsoyiannis, *The unavoidable uncertainty of renewable energy and its management* 13

Αλλά γιατί γίνεται τόσος θόρυβος απ' τα μέσα ενημέρωσης για τις φυσικές καταστροφές, αφού υπάρχουν πολύ πιο θανατηφόροι κίνδυνοι, όπως π.χ. τα οδικά ατυχήματα;

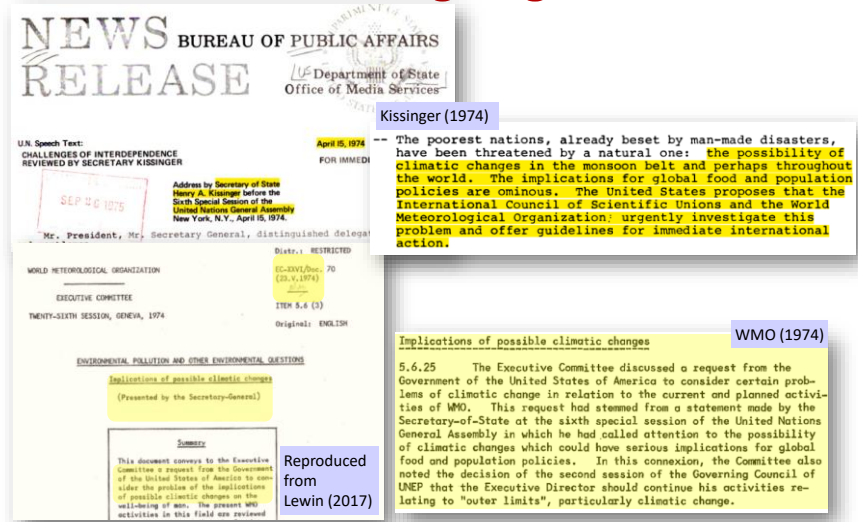
Τα κίνητρα για το αφήγημα της «κλιματικής αλλαγής» και τις καταστροφές που υποτίθεται προκαλεί φαίνεται εν πρώτοις να είναι οικονομικά.

Το 2006 που ξεκίνησαν να επιδοτούνται οι ΑΠΕ, η λιανική τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος που πλήρωνε ο καταναλωτής ήταν 50 € ανά μεγαβατώρα. Αλλά η επιδότηση για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ έφτανε τα 500 € ανά μεγαβατώρα. Δηλαδή επιδότηση σε χονδρική τιμή δεκαπλάσια της λιανικής τιμής. Δύσκολο να εντοπίσει κανείς στην οικονομική ιστορία κάτι πιο σκανδαλώδες.

6. Αλλά κατά βάθος τα κίνητρα είναι
πολιτικά και έχουν σχέση με την
παγκόσμια διακυβέρνηση

The launch of the Climate Change Agenda

- Henry Kissinger, the then powerful Secretary of State and National Security Advisor of USA raised the issue of “climatic changes” in the UN Assembly in 1974.
- WMO reacted immediately (in a month).

D. Koutsoyiannis, *Climate of the past and present* 15

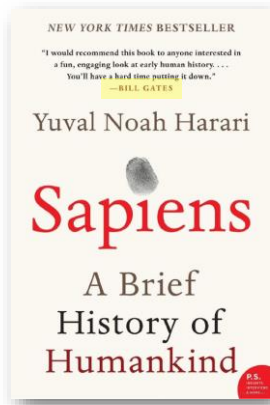
Αλλά, κατά την άποψή μου, τα πολιτικά κίνητρα είναι πολύ πιο ισχυρά από τα οικονομικά. Είναι και πολύ καλά προετοιμασμένα. Αυτό φαίνεται και από το γεγονός ότι αυτός που λανσάρισε πολιτικά την ατζέντα της κλιματικής αλλαγής ήταν ο Χένρυ Κίσινγκερ στην ομιλία του στα Ηνωμένα Έθνη στις 15 Απριλίου 1974. Υπενθυμίζεται ότι την εποχή εκείνη ο Κίσινγκερ ήταν υιοει πλανητάρχης, ως υπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ και ταυτόχρονα Σύμβουλος Εθνικής Ασφάλειας (άρα και προϊστάμενος της CIA), την ώρα που ο πρόεδρος Νίξον ήταν εξ ολοκλήρου απασχολημένος με το σκάνδαλο Γουτεργκέιτ.

Σήμερα η ιδέα και το όραμα του Κίσινγκερ προωθείται και υλοποιείται από παντοειδείς πολιτικές δυνάμεις, με πιο φανατικές αυτές που υποτίθεται πως ήταν αντίθετες στα οράματα του Κίσινγκερ.

Σημείωση: Στην παρουσίαση «The political origin of the climate change agenda» (βλ. πλήρη στοιχεία στην τελευταία διαφάνεια) δίνονται λεπτομερή στοιχεία για το πώς προετοιμάστηκε (και επιστημονικά) η ατζέντα της κλιματικής αλλαγής, στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων και επιδιώξεων των Ιδρυμάτων Ροκφέλερ, των οποίων ο Κίσινγκερ ήταν βασικός συνεργάτης.

Climate Change and the New Global Empire (NGE): An exposing analysis of the necessity of NGE by Harari

Harari (2014)

ABOUT
Official U.S. edition with full color illustrations throughout.
#1 New York Times Bestseller
The Summer Reading Pick for President Barack Obama, Bill Gates, and Mark Zuckerberg, now available as a beautifully packaged paperback

The New Global Empire

Since around 200 BC, most humans have lived in empires. It seems likely that in the future, too, most humans will live in one. But this time the empire will be truly global. The imperial vision of dominion over the entire world could be imminent.

As the twenty-first century unfolds, nationalism is fast losing ground. More and more people believe that all of humankind is the legitimate source of political authority, rather than the members of a particular nationality, and that safeguarding human rights and protecting the interests of the entire human species should be the guiding light of politics. If so, having close to 200 independent states is a hindrance rather than a help. Since Swedes, Indonesians and Nigerians deserve the same human rights, wouldn't it be simpler for a single global government to safeguard them?

The appearance of essentially global problems, such as melting ice caps, nibbles away at whatever legitimacy remains to the independent nation states. No sovereign state will be able to overcome global warming on its own. The Chinese Mandate of Heaven was given by Heaven to solve the problems of humankind. The modern Mandate of Heaven will be given by humankind to solve the problems of heaven, such as the hole in the ozone layer and the accumulation of greenhouse gases. The colour of the global empire may well be green.

D. Koutsyiannis, *The political origin of the climate change agenda* 16

Πιο αποκαλυπτικό για το πού οδηγεί το αφήγημα της «κλιματικής αλλαγής» είναι το βιβλίο του Χαράρι «Sapiens». Το βιβλίο παρουσιάζει την ανθρώπινη ιστορία με συναρπαστικό τρόπο, αλλά έχει και ένα «διά ταύτα». Κι αυτό είναι πως προσβλέπει στην ατζέντα της παγκοσμιοποίησης, που την παρουσιάζει πολύ ελκυστική.

Μάλιστα, ο Χαράρι χρησιμοποιεί έναν σαφέστερο όρο, «Νέα Παγκόσμια Αυτοκρατορία». Το πιο ενδιαφέρον είναι ότι το μόνο επιχείρημα που βρήκε για να στηρίζει την πρότασή του είναι η προστασία της ατμόσφαιρας (του ουρανού όπως λέει) διευκρινίζοντας πως εννοεί τα αέρια θερμοκηπίου και το όζον. Κι έτσι ο Χαράρι καταλήγει πως το χρώμα της παγκόσμιας αυτοκρατορίας θα μπορούσε κάλλιστα να είναι πράσινο.

Αν τα παραπάνω στοιχεία και όσα αναλυτικότερα περιέχονται στις αναφορές που ακολουθούν προκαλέσουν σε κάποιους μερικές σκέψεις και προβληματισμό, τότε η παρουσίαση αυτή έχει πετύχει τον σκοπό της.

Αναφορές

- Chen, C., Park, T., Wang, X., Piao, S., Xu, B., Chaturvedi, R.K., Fuchs, R., Brovkin, V., Ciais, P., Fensholt, R. and Tømmervik, H., 2019. China and India lead in greening of the world through land-use management. *Nature Sustainability*, 2 (2), 122-129.
- Kissinger, H.A., 1974. Address to the Sixth Special Session of the United Nations General Assembly. News Release by United States, Department of State. Office of Media Services, <https://books.google.gr/books?id=JDwVh5JK3dMC&pg=RA1-PA1>; also <http://www.jstor.org/stable/2706310>.
- Koutsoyiannis, D., 2013. Hydrology and Change. *Hydrological Sciences Journal*. 58 (6), 1177–1197, doi: 10.1080/02626667.2013.804626, <http://www.itia.ntua.gr/1351/>.
- Koutsoyiannis, D., 2016. The unavoidable uncertainty of renewable energy and its management. *European Geosciences Union General Assembly 2016, Geophysical Research Abstracts*, Vol. 18, Vienna, EGU2016–18430, doi: 10.13140/RG.2.2.36312.70400, European Geosciences Union, <http://www.itia.ntua.gr/1611/>.
- Koutsoyiannis, D., 2020. The political origin of the climate change agenda, Self-organized lecture, doi: 10.13140/RG.2.2.10223.05283, School of Civil Engineering – National Technical University of Athens, Athens, 14 April 2020, <http://www.itia.ntua.gr/2035/>.
- Koutsoyiannis, D., 2020. Revisiting the global hydrological cycle: is it intensifying? *Hydrology and Earth System Sciences*, 24, 3899–3932, doi: 10.5194/hess-24-3899-2020, <http://www.itia.ntua.gr/2042/>.
- Koutsoyiannis, D., 2020. Climate of the past and present, and its hydrological relevance. *School for Young Scientists "Modelling and forecasting of river flows and managing hydrological risks: Towards a new generation of methods"* (2020), doi: 10.13140/RG.2.2.20826.77761, Russian Academy of Sciences, Moscow, <http://www.itia.ntua.gr/2065/>.
- Koutsoyiannis, D., 2020. Ancient climate and the modern myth of climate crisis, From the Myths of Hercules to the reality of climate change. *UNESCO, International Association for Hydro-Environment Engineering and Research (IAHR)*, doi: 10.13140/RG.2.2.35277.87520, Thessaloniki, <http://www.itia.ntua.gr/2076/>.
- Koutsoyiannis, D., 2021. The perpetual change in climate and the technology-augmented human ability of adaptation (Invited). *Water 3rd Webinar | Climate Change and Water Resources: Evidence, Impacts, Adaptation*, doi: 10.13140/RG.2.2.22354.27849, <http://www.itia.ntua.gr/2139/>.
- Koutsoyiannis, D., 2021b. *Stochastics of Hydroclimatic Extremes - A Cool Look at Risk*. ISBN: 978-618-85370-0-2, 333 pages, Kallipos, Athens, <https://www.itia.ntua.gr/2000/>.
- Koutsoyiannis, D., and Kundzewicz, Z.W., 2020. Atmospheric temperature and CO₂: Hen-or-egg causality? *Sci*, 2 (4), 83, doi:10.3390/sci2040083, <http://www.itia.ntua.gr/2064/>.
- Lewin, B., 2017. *Searching for the Catastrophe Signal: The Origins of the Intergovernmental Panel on Climate Change*. Global Warming Policy Foundation. Kindle Edition, <https://www.amazon.com/Searching-Catastrophe-Signal-OriginsIntergovernmental/dp/0993118992>.
- WMO, 1974. *Twenty-Sixth Session of the Executive Committee*. World Meteorological Organization (WMO) Library, WMO No. 387, Geneva, Switzerland, https://library.wmo.int/doc_num.php?explnum_id=6139.